

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կէս տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:
Օտարաբաղադարէր զիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Менк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Ալեքսանդրա-
պոլից: Նամակ Ալեքսանդրապոլից: Նամակ Շուշու-
նից: Նամակ խմբագրի: Նամակ խմբագրի: Նամակ
խմբագրի: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր: ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ:—
ԼԵՒԱԳԻՐՆԵՐ:—ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

Մայիսի 20-ին

Արդէն մայիսի 16-ից տանն օր առաջ քաղա-
քում պատրաստութիւններ էին տեսնում որ Նո-
յս Մեծօրինակեաց թաղապետութեան օրը խնջոյք
է հանդէս կատարեն: Ամէն ոք զարդարել էր իր
տան կառքները դրօշակներով և ծաղիկներով:
Հասաւ մայիսի 16-ը: Առաւօտեան ամեն տան
վրա ծածանում էին դրօշակներ: Ժողովուրդը ա-
հազին բազմութեամբ շրջում էր փողոցներում:
Այդ օրը կարգադրված էր որ իւրաքանչիւր կրօնի
ներկայացուցիչներ զարդարված լինեն իւր իւր
հոգեւորական տաճարի: Այնտեղ տեղական զօրաց հա-
մար քաղաքացիներին կողմից գեղեցիկ ճաշ էր
պատրաստվում: Հինգեցին զանգակներ և եկեղե-
ցական դասը գլխավորութեամբ, մօտեցում և խաչ-
վառանգով դուրս եկան եկեղեցուց և խուռն բազ-
մութեամբ գնում էին: Ժողովուրդեան բազմութիւնը
ծովային հոսանքի պէս ծփում էր: Կրօնական
ներկայացուցիչք բոլորն էլ գնացին բերդը, ուր
խանայ հետ տեսնելով բերդի միջի ուռու հոգեւորա-
կանութիւնը—դիմեցին դէպի գետեղբայր:

Ամենից առաջ գնում էր ուռու հոգեւորականու-
թիւնը, նրանից յետոյ հայ-լուսաւորչական, և հայ-
կաթոլիկ եկեղեցականը: Նրանցից յետոյ կարգով
գալու էին տեղիկ ուսումնարանների աշակերտ-
ները իրանց ուսուցիչներով: Աշակերտներէն յետոյ
գալու էր պարսից ավտանդը չընթացած մօր-
լաններով, բոլորից յետոյ գնում էր հրէից խա-
նութիւնը:

Առէր քան 40 հազար ժողովուրդ հետեւում էր
այդ հանդիսին: Տեսարանը սքանչելի էր: Նրբ հա-
տան գետեղբայր, կանգնեցին կարգով: Զօրաց խուռ-
նով պատնէշի պէս կանգնած էին չորս կողմը,
թողնելով մէջ տեղը ահազին տարածութեամբ
բազմակիւնի հովիտ:

Եկեղեցական տարողութիւնները վերջանալուց
յետոյ, տեղեւոյ զօրաց հրամանատարը խօսեց մի
կարճատեւ ճառ: Նորին գերազանցութիւնը ասեց,
որ այսօր մեր ամենաուրախալ օրն է, և այսօր
է թաղապետութեան սուրբ խորհուրդը Նոյս Մե-
ծութեանց: Ի միջի այլոց նա ասեց որ, «մենք
պէտք է այսօր ուրախ լինենք այս նորին համար
և խնդրենք Արարչին, որ Նա պարգեւ Նոյս Մե-
ծութեանց երկար և երանաւէտ օրեր: Ժողովու-
րդեան բազմութիւնը ողբորով «ուրաններով» ըն-
դունց ճառը: Թնդանութիւնը որոտման հետ շու-
րաների» ձայնը, լինդանում էին օղբ: Նուազա-
նութիւնը ներդաշնակ եղանակը, զօրաց զօրախա-
ղը պաշտօնական ուղեւորների ընդունելը—թող-
նում էին ամեն մի հանդիսականի վրա ուրախալի
տապաւորութիւն:

Հանդիսից յետոյ բոլոր զօրքերն ճաշ արվեցաւ,
նոյնպէս ճաշ արվեցաւ հոգեւորական զառակարգին
և քաղաքից ընտրված ժողովուրդին:

Երեկոյան թէ բերդը և թէ քաղաքը շատ չբոլոր
զարդարված էին: Քաղաքի կլուսում ձրի ներկա-
րացում կար: Ամեն տան վրա փայլում էին լապ-
տերներ և երևում էին դրօշակներ: Գիշերը ամ-
բողջ քաղաքը լուսաւորված էր: Քաղաքային այ-
դին չբոլոր զարդարված էր: Մինչև ժամի մէկը հա-
տարակութիւնը ուրախ դրօշում էր քաղաքի փո-
ղոցներում: Արեւական «զավուլ-գուռայի» աղա-

ղակները թնդանում էին քաղաքը: Ամբողջ երեք
օր քաղաքի կրպակները փակված էին:

Պ. Բ.

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

Մայիսի 18-ին

Քաղաքորութեան տօնի առթիւ քաղաքը ողբե-
րված է, երեք օր է խանութները դուրս են. դար-
դարված վիճակները կենդանի ծաղիկներով և երի-
նրանց գոյններով տեսնում են պատշաճութեամբ
և պաշտօնական տների ճակատներին, ամեն կող-
մից տեղական հաւաքարանների կիկողը թնդա-
նում է օղբ. հրապարակ է գիշերային լուսաւորու-
թիւնը գոյնզգոյն լապտերներով, հրախաղութիւ-
նով և բնազդական կրակով. քաղաքային այ-
գիւղում ասեղ ձգելու տեղ չը կայ չընդ ժողովուրդի
բազմութիւնից և որտեղ աւելի գեղեցիկ զարդա-
րված են ճեմելքները և կենտրոնը: Կանխապէս
կարգադրված լինելով, երեկոյան ժամը 8-ին
զանազան դուռնութեանց պատկանող ազգու-
թիւնները հաւաքված էին զօրաց տեղերի հրապա-
րակի վրա, որտեղ նոյնպէս վայելուչ կերպով
կարգաւորված հաղարարող դրօշակներ և վիճակ-
ները ծածանում էին քամու մեղմ սօսիւնի հետ.
101 թնդանութեամբ ծաղիկներից վերջը ամեն դաւա-
նութիւն կատարեց իր մողթանքը Նոյնի կայսե-
րական Մեծութեանց երկարամեայ բարօրութեանց
համար. հիանալի էր այդ տեսարանը. մաղթան-
քից վերջը քաղաքը տուեց հաղկերթով այստեղ
գտնվող բոլոր զօրաց և զօրապետաց. կենաց ա-
ռաջարկութիւնները արձագանք էին տալիս հա-
զարաւոր ուրախալի բացականչութիւններին, ու-
րանների ձայնը խաղում էր օղբ, նոյնը շարու-
հակվում է մինչև այսօր: Նոյն օրը պատրաստ-
ված էր կարգաւորեան ուսումնարանի դաւթում
ժողովրդական ճաշ 120 անձի համար. այդտեղ
ներկայ էին և մի քանի բարձրատիկան հիւրեր.
ուսումնարանի ճակատը նոյնպէս զարդարված էր
վիճակով. այս ամենին նպաստում էր օրվայ
գեղեցիկ եղանակը. ճաշի ժամանակ կենացները
առաջարկում էր քաղաքապետի պ. Մովսէսֆեան-
ցը, որոնք ընդունվում էին բարձրաձայն ուրանե-
րով. նուազում էր տեղական գուռան, որի ձայ-
նը աւելի ազդում է ժողովուրդի սրտին: Բրդաշնի
կամանդիրը դիմելով կրպակի, որ ներկայ էր ժո-
ղովրդական ճաշին, զգածված լինելով այս վսեմ
տեսարանով զովեց ժողովուրդի միմեանց հետ ու-
նեցած համեմատութիւնը և սրտանց ուրախու-
թիւնը այս մեծ տօնի առթիւ և նորհապալու-
թիւն յայտնեց հիւրասէր քաղաքին. ճաշից վերջը
ժողովուրդը համարուստական դրօշակներով ա-
ռաջարկեց բարձրատիկան հիւրերին իրանց բնա-
կարանները, և այս թմաբոլ տեղեւ մինչև գիշերը:

Քաղաքային ուսումնարանում հարցաքննու-
թիւնը սկսվել է, բայց դժբաղդաբար քաղաքա-
ցոյ չէ հետաքրքրում ներկայ լինելու հրապարա-
կական հարցաքննութեանց: Ազգային ուսումնա-
րանների հարցաքննութիւնները սկսվելու են եր-
եկոյան ժամը 8-ին. թիմական վերա-
տեսուչը դուրս է և այս տարի չը պիտի այցելէ
մեր ուսումնարաններին. ցանկալի էր որ հասա-
րակութիւնը սառնութեամբ չը վերաբերվէր իր
դաւակի կրթութեանը: Անտառայացի ճաշակը
շատ զարդացած է տուել խմելու և զօրանքի
համար. այստեղ ունենք երեք կլուսներ, մի քա-
նի հիւրանոցներ, իսկ սրճարանների և դիմանե-
րի թիւը չափից անցնելուց. այդ էլ նպաստում է
աղքատ քաղաքի զատարկութեան: Տնտեսական
չափաւորութիւնը անհետացել է մեղանում, մին-
չև անգամ ամօթ են համարում սակարկութիւն
անելը, զօրօրինակ, զօրաց հիւրասիրելու համար
կարգադիր յանձնախումբը ուղղակի դիմում է իր
մի անձին, նրա ցանկացած գինը վճարելու պայ-
մանով, առանց սակարկութեան, որովհետեւ ամօթ
է անուրով տալ և քաղաքի համար նշանակու-
թիւն չունի 200-ի փոխարէն 400 վճարել:

որով առանց մի զգալի շնաս պատճառ-
ւոյ քաղաքին, բարութիւն արած կը լինի մի-
անհատի. այդ էլ մի տեսակ ազնուութիւն է
համարում: Կատարկաշնիկները օրից օր բազ-
մանում են, հետեւները լինում են ստեղ ստեղ
զոդութիւններ և խայտառակ կրկներ ու սուրու-
ղմիւրց: Անձրեւները անպակաս են մեղանում, ար-
տերը, ծառապտուղները և բանջարանոցները ա-
ռաւ հոռնձ են խոտանում. իսկ առ այժմ ամեն
բան թանկ է:

Ա. Ա.

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒՆ

Մայիսի 24-ին

«Кавказ» լրագիրը իր այս տարվայ № 74-ի
մէջ յայտնեց, որ մօտիկ ապագայում պիտի վեր-
ջանայ Օրբելեանների տոհմին վերաբերված մի ա-
հազին պրօցէկտ—Ժան-Ժակ Օրբելեանի թողած 70
միլիօն բուրլի ժառանգութեան մասին: Այս յօդ-
ուածի մէջ կողմնակի կերպով ակնարկ է յայտ-
նում, որ այդ ժառանգութեան ուղղակի տէրը
են յառնվում Զանգեզուրի այդ տոհմի մի ճիւղը:
Այդ լուրը լսելուն պէս, բուն վաշականցի, այժմ
Շուշում բնակվող մահաթի Գովհաննէս և Զակար
Օրբելեանները սկսել են կրկին աշխատել իրանց
ժառանգական իրաւունքները հաստատելու հա-
մար: Մականց զեռ. 1873 թիւին ևս յայտնել է
պատուական «Մշակ»-ի № 22-ի մէջ, որ այդ ժա-
ռանգութիւնը մեր տոհմին է պատկանում, ինչ-
պէս իսկական Օրբելեանների և ոչ յիշեալ պա-
րոններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղաքաշապատից, որի մէջ պաշտօնա-
կան տեղեկութիւններով ապացուցանվում է պ.
Մահաթու իսկական ժառանգատու Օրբելեանցի-
նի ցեղին չը պատկանելը: Եւ իրաւ, անդրական
կառավարութիւնն էլ համոզված է եղել, որ այդ
Օրբելեանները չեն կարող ժառանգութեան տէր
հանդիսանալ, որովհետեւ մի հիմք չէ եղել նմա-
րաններին, որոնց Օրբելեան անունները առաջ է
եկել պրօպոնական կերպով, առանց որ և է փոս-
տի: Նոյն տարվայ «Մշակ»-ի մէջ տպված է և
մի նամակ վաղա

բանի վերադարձը կրում է ուրիշ յիշատակ: Մի-
թէ այսպէս չէ հասկանում պ. Բ. թէ ինչ է
որ եկեղեցուն ընծայվեցաւ, նորա տէրը այնուհե-
տե եկեղեցին է, ընդհանուր ծովից ընտրված
երեսփոխանն է, որը մի և նոյն ժամանակ պաշտ-
պանն է եկեղեցու ընդհանուր շահերին, ուրեմն
պ. Բ. իրեն ժառանգ իր պապին չունի իրաւունք
հրապարակ դուրս գալ և աւետարան պահանջել:
միմիայն Հռոմէայ սահմանը կարող էին պարծե-
նալ իրանց պապերով: Այլ տեսնելը թէ պ. Պո-
ղոս Բ. ինչ քարերարութիւն ունի արած թէ եկե-
ղեցուն է թէ եկեղեցականաց, ճշմարիտ է եկե-
ղեցու շինութեան համար ստորագրել է երեսուն
բարձր թէ ինքը և թէ իր ամուսինը, ահա մինչեւ
ցայսօր դեռ չէ վճարած. նոյն եկեղեցու հաշուա-
տեսները նրանից ուղղելով յոգնեցին և մտադիր են
սոցա անունը ժապաւնեալ մատենանից ջնջել և
կամ կորուստ համարել: Ճշմարիտ է ասել պ.
Բ. թէ նրա պապը այնքան բարեպաշտ է եղել,
որ եկեղեցուն Աւետարան է ընծայել, այդ պա-
պին է վերաբերում և ոչ իրան:

Ներքեցեք, պ. խմբագրի, իմ այս երկար դրու-
թեան համար. թէ և չարժէք այդ տեսակ գրվա-
ծոց պատասխան տալ և նրանց վրա ուշադրու-
թիւն անգամ դարձնել, այլ այսքան գրեցի ի մի-
ամուտիւն ընթերցողաց:

Արիտապէս աւագ քահանայ Բենեդեկտ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Թիֆլիս, 18 մայիսի
Կարգաւով «Մշակ» օրագրից 60-որդ համարի
լուրերում այն լուրը, որ պ. լրատուն հրաւիրում
է թեմական առաջնորդի ուշադրութիւնը Թիֆլի-
սի Կուկիա անուանված թաղի ս. Աստուածածնի
եկեղեցու երեցփոխանից պահանջել 20 տարվայ
հաշիւ և առասպելներ է պատմում ծեր քահանայի
տեղ կարգել մի երկուստարդ քարոզիչ քահանայ,
ևս պ. լրատուի խօսքերը ճշմարտութեանց հեռու
տեսնելով, հարկադրվեցաւ, յանուն արդարութեան
խնդրել, որ իմ այս երկուց պատասխանս ընդու-
նէք ձեր պատուական լրագրի մի անկիւնում:

Ս. Աստուածածնի եկեղեցու պ. երեցփոխանի
գործունէութիւնը համառօտ կերպով, կարծեմ,
պատուական լրագրից ընթերցողներին արդէն
յայտնի է, լրագրից 69-որդ համարում տղված
նոյն իսկ պ. երեցփոխանի նամակից: Ես սրտով
կը ցանկայի մի առ մի մանրամասնօրէն ծանո-
թացնել ձեր ընթերցողներին պ. երեցփոխանի
օգտակար գործունէութեան և տոկոս աշխատու-
թիւնների հետ, որ պարտք իր պարտքը կատա-
րելու համար ենթակայ եղաւ հազար և մի ծանր
ձեռնարկութիւններին, բայց մտածելով որ դուք
ձանձուրութիւն պատճառէի ընթերցողներին, վա՛ն
որդ ևս այդ մասին լուրս եմ, անցնելով այն կե-
տին, որ վերաբերվում է երկուստարդ քարոզիչ
նշանակելու առաջարկութեանը:

Ես անը և ինձ համար հանդէս դուրս գալ և ինքս
ինձ պաշտպանել, բայց որպէս զի ազատեմ «Մշ-
ակի» ընթերցողներին այն սխալ կարծեքից, որ
նրանք կարող էին կազմել իմ մասին պ. լրատուի
լուրը կարգաւով, ստիպված եմ երկու խօսք ասել
ի պաշտպանութիւն իմ անձնաւորութեան:

Ես կարող եմ փաստելով հաստատել, և ոչ թէ
լոկ խօսքերով, պ. լրատուի նամակ, որ իմ 33
տարվայ քահանայական պաշտօնում իմ քարոզ-
ներին նիւթերը եղել են միշտ օրերին պատշաճ,
նայելով թէ ինչ օր, կամ ինչ տօնին եմ քարոզ
տուել: Վերջապէս թող եմ տալիս ինձ ասել, որ
պ. լրատուն կամեցել է իր գրչի ծայրով թափել
էր սրբի մաղձը, բայց թէ ինչ հաշիւ ունի ինձ
հետ,—այդ միայն իրան, պ. լրատուին է յայտնի:
Ինչ կը վերաբերի իմ տուած քարոզներին մանրա-
մասն բովանդակութեան, այդ թողնում եմ իմ ե-
կեղեցի յաճախողներին անաչառ դատողութեանը:

Վերջացնելով նամակս, յուսով եմ որ պ. լրա-
տուն, եթէ զիտ է ինչ է նշանակում ճշմարտու-
թիւն, ինչ կը նշանակէ լրագրութիւն, որ արձա-
գանք պիտի լինի ճշմարտութեան և արդարու-
թեան, հրապարակաւ կը խոստովանի իր սխալը,
կը խոստովանի որ մեղանշել է արդարութեան
դէմ:

Աւագ քահանայ ս. Աստուածածնի Կուկիայի ե-
կեղեցու խաչատուր Տէր-Խաչատրեանց:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ

Թիֆլիս, 1 յունիսի
Արդէն յայտնի է, որ նշանաւոր մանկավարժ

Ֆ. Ֆրեդերիկ մանկական պարտէզի առաջին բա-
ցողը Թիֆլիսի հայ հասարակութեան համար եղաւ
տիկին Սօֆիա Բարայեանը: Մօտ հինգ տարի ա-
ռաջ վերադառնալով արտասահմանից, ուր մաս-
նագիտարար ուսումնասիրած էր այդ աւարկան,
յարգելի տիկինը ժողովից իր մօտ քաղաքիս քա-
նի մի գերդաստաններէ 5—6 տարեկան ծաղկա-
փթիթ հասակի մանուկները և իրան յատուկ և
ուսուցող առանձին սենյակ դրած գրեց սկզբնական
դաստիարակութեան այդ նոր եղանակը:

Բայց չը կամենալով որ այդ օգտակար ուղղու-
թիւնը միայն մի սահմանափակ շրջանի մէջ տիրէ
և ցանկալի կարելոյն չափ արժարձել այդ գի-
տութիւնը նաեւ այլ տեղեր, տիկին Բարայեանը
երկու տարի առաջ պատրաստութիւն յայտնեց
ձանօթացնել ցանկացողներին իր մասնագիտու-
թեան հետ: Եւ այդ ազնիւ սրտի հրաւերը
անսկիւն չեղաւ: Ներքոյ ստորագրեալներին մօտ
երկու տարի դաստիարակ տիկինը և կարելոյն
չափ պատրաստեց մեզ մանկական պարտէզի դե-
կաւորութեան համար: Մի և նոյն ժամանակ տիկ-
նի յարգելի ամուսինը, բժշկագետ պ. Աւետիք
Բարայեանը, դահլիճ իր հանգստութեան ազատ
ժամերը, չը զբաղուէր դաստիարակ մեզ մանկատա-
ժութեան և առողջապահութեան մասին, որ այն-
քան կարեւոր են նամանաւոր մատաղ սերունդի
սկզբնական կրթութեան համար:

Թե՛ և մեծարդի Բարայեանները աշխատութեան
արդասիրը արդէն երեսն եղան Ձրկինեանց և
Թանդոյանց մանկական պարտէզների հիմնա-
վելով Թիֆլիսում, բայց մեր շրջանում կան նաեւ
օտարաքաղաքացիք—Արաւելայից, Երեսնից և
Շուշիից, որոնք պիտի արժարձեն այսուհետեւ դաս-
տիարակութեան այդ եղանակը Թիֆլիսից դուրս:
Ո՛չ իբրեւ սնուարժութիւն, այլ յիշելով լոկ
տիկին Սօֆիա և պ. Աւետիք Բարայեանները մեզ
ցոյց տուած, ներքի ասել, ծառայութիւնը Ֆրեդ-
երիկ ուսումնասիրութեան գործում, մտադրելով
նաեւ այն ծանր, բայց քաղցր պարտականութիւնը,
որ յանուն մանուկի կրթութեան գրկեց արդէն
մեզ վրա՝ կաշխատեցե՛ք մեր ընտրած ստալարիւղում
իրազրեմէ մեր ուսածը:

Բայց որքան և թող լինի մեր ցոյց տուած
պտուղը, որքան և տկար լինեն մեր ջանքերը,
այնու ամենայնիւ, մեր ընտրած գործունէութեան
նշանաբանը լինելու է մեծարդոյ Բարայեան ա-
մուսինների աւանդածը—անսահման և իսկ ա-
յի սէր դէպքի մանուկը ու մշտնջենա-
կան հոգաւորութիւն և առողջ մարմնի
մէջ՝ առողջ միտք զարգացնելու:

Մեծարդոյ Բարայեանները ջանքերը պիտի վար-
ձարակեն անշուշտ, ոչ մեր հրապարակական շնոր-
հակալութեամբ, այլ մեր անկախութեամբ, թէ՛ դէպքի
մեղ և թէ՛ դէպքի մեղ յանձնելը մանկտին, որի իրա-
դրծելը կը լինի մեր ջանքը և որ կաշխատենք
կատարել մեզ քարոզած սկզբունքները, ոչ միայն
ի միմիկարութիւն Բարայեանների, այլ և յօգուտ
նոյն իսկ մեր և այն հասարակութեան, որի մէջ
պիտի ապրենք և դրծենք:

Բայց եթէ մեր չըջանը, իբրեւ առաջինը, գերծ
չը մնայ այս և այն երկրութիւններից, կը մաղ-
թենք, որ մեծարդոյ Բարայեանները չը զլանան
նոյն եռանդով կազմել ապագայում ևս խումբեր՝
աւելի օգտակար գործելու հայ մանուկի համար,
ի սէր որոյ և մենք հանդէս պէտք է գանք:

Բարեհաճեցե՛ք, մեծարդոյ խմբագրի, զետեղելու
այս նամակը ձեր լրագրի էջերում, մանաւանդ որ
մեզ յայտնի է ձեր պարտաստականութիւնը միշտ
իրօվանան կարգաւոր յօգուտ մանկավարժու-
թեան:

Ընդունեցե՛ք կանխապէս մեր շնորհակալիւրը,
որով մեծաք ձեզ յարգող՝

Օրիորդը—Ամիրխանեան Նատալիա, Աւագե-
րեան Հելինէ, Աղնաուրեան Հովիթիմէ, Արշա-
կունի Գայիանէ, Երկիւսեան Սողոմէ, Խոջամիրեան
Սօֆիա Մամիկոնեան Մարիամ, Զակոբեան,
Յովհաննէսեան, Զայնեան Կատարինէ, Զայն-
եան Վառվառիկ, Սալամբեկեան Նունէ, Սահա-
ռունի Շուշանիկ, Սմբատեան Նունէ, Վառլա-
մեան Մարիամ, Տէր Խաչատրեան Գայիանէ, Օր-
բելի Վարդուհի:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԲԱՊՈՒՅՑ մեզ գրում են որ այդտեղ թագա-
դութեան տօնախմբութիւնը կատարվեցաւ շատ
չքեղ կերպով: Մայիսի 16-ին նշանակված էր
գլուխի կարգադրութեամբ Պարապետ ասված
տեղի վրա հանդիսաւոր ճաշ և կէս օրից յետոյ

կրկաթուղու կայարանի մօտ պէտք է լինէր ձիա-
րաւ: Զաշը տրվեցաւ, բայց սաստիկ քամին և
բարձրացող սարսափելի թողը խանգարեցին ձիա-
րաւին, որ ուրիշ օրվայ յետաձգվեցաւ: Զաշից
յետոյ զինուորներին և հասարակութեանը բա-
ժանվեցան թաղաւոր Կայսրի և Կայսրուհու լու-
սանկար պատկերները: Զարդաւոր տեղի ունեցաւ
մի քանի օրից յետոյ և հիանալի կերպով անցաւ:

ԲԱՊՈՒՅՑ մեզ գրում են: «Տեղային չոգեմա-
ական «Արմենիա» հայ-ընկերութեան առաջին
չոգեմաւոր, «Արմենիա» անունով, որը դեռ ան-
ցեալ տարի պատուիրված էր Լոնդոնում, մայիսի
12-ին հասաւ Բապու և մտաւ քաղաքիս նաւա-
հանգիստը: Նա հեղափոխ է և կարող է իր մէջ
25 հազար պուլ էկրօսին պարունակել»:

Նօրելի գործարանում պատահած վերջին հըր-
դէնի պատճառով, գործարանը 15 օր շարունակ
զադարեցրեց իր գործունէութիւնը և այդ դա-
դարման վնասը, որպէս պատմում են, հասնում է
աւելի քան 150 հազար ռուբլ գումարի, չը նա-
խելով որ նոյն իսկ հրդեհից պատճառած խաւա-
կան վնասը աննշան է:

ԱՍԽԱՎԱԿԱՅԻՑ մեզ գրում են: «Քաղաքիս
փողոցներից շատերի, զինուորապէս հեռաւորնե-
րի, դռների առաջ սաղայտակներ կամ շին չի-
նած, կամ թերի են: Այդ տեղերում չը կան լապ-
տերներն էլ, այնպէս որ իւրաքանչիւր բոլոյ
մարդս փախելի մէջ է ընկնել և զուրկ կտորէ:
Ի նկատի ունելով Քոթօզէնի այժմեան էփանու-
թիւնը, թանգ չէր նստի աղբիւսի տեղեր և առ-
հասարակ քաղաքը աւելի լաւ լուսաւորել»:

Բաղուից մեզ հարցրում են որ մի նշանաւոր
քիմիկոս յաջողի է, վերջապէս, պատրաստված
սպիտակ նաւթը զանազան բուրգաւորութեամբ
ստուգելու և նրան կտոր կտոր անդուկներ մէջ
զարակելու, որ ցանկանում է, ուղարկել: Հարկա-
ւոր եղած ժամանակ այդպէս պատրաստած նաւ-
թին մի բոլոյ մէջ կարելի է նորից բնական
կերպարանք տալ:

Նորերում, ինչպէս մեզ գրում են Բագուից,
գործարանների մօտ մի սպանված կատապանի
դիակ գտան: Երկու օրից յետոյ մի ուրիշ կառա-
պան սպանվեցաւ քաղաքում, իսկ մի երկու շա-
բաթ առաջ երեք կառապաններ կուռելով միմեանց
հետ, նրանցից երկուսը սպանվեցան: Ուրեմն մի
ամսվայ ընթացքում սպանվել են չորս կառա-
պաններ Բագուի մէջ:

ՎԱՍԿԻՅԱՎԱՍԻՑ ստացանք 10 ռուբլ պ.
Գորգ Կերեցեանից, որպէս զի նրա անունով
ուղարկենք «Մշակ» լրագրից Վաղիկավիտի հա-
յոց հոգեւոր դպրոցին:

Լուրս ենք որ ինչպէս ուրիշ քաղաքներում,
նմանապէս և ԱՍԽԱՎԱԿԱՅԻՑ առուստուրը բոլո-
րովն ընկել է:

Մայիսի 23-ից հարցաքննութիւնները սկսվե-
ցան Արաւելայի Կարապետեան, Եղիաբեկեան
և ծխական ուսումնարանների մէջ: Յոյս են
յայտնում որ այս տարի հարցաքննութիւնները
աւելի կը լինեն:

Մեզ խնդրում են տպել հետեւեալը: «Հողեր
իշխանութեան կարգադրութեամբ որոշված է յա-
ռաջիկայ կիրակի, յունիսի 5-ին կանոնաւոր ըն-
տրութիւն անել երեսփոխանի Մորիս Ս. Գեորգ
եկեղեցու համար: Գայեանում ենք ի գիտութիւն
Մորիս եկեղեցու ընտր ծխականաց, որ ընտրու-
թիւնը սկսվելու է սուրբ պատարագից յետոյ
ժամը 12-ին: Իսկ եթէ այս անգամ էլ չը յաջո-
ղեցաւ, ժողովրդականաց անտարբեր մնալու
պատճառով երեսփոխի ընտրել, ինչպէս ուրիշ
անգամ ևս շատ անգամ պատահել է, այն դէպ-
քում հողեր իշխանութիւնը ինքն մտադիր է այս
մասին անել իր կարգադրութիւնը, առանց յետա-
ձգութեան»:

Մեզ պատմում են որ մայիսի 15-ին հետեւալ
սարսափելի եղեւնապարտութիւն է պատահել
ԳԱՆՁԱԿՈՒՄ: Երկու հողի տան և երեք տարե-
կան երեխաներ, տանելով իրանց հասակակից մի
երրորդ ընկերին քաղաքի այգիներից մինը, կա-
պտում են նրա ոտն ու ձեռքը և սկսում են

դանակով վիզը կտրել, յետոյ դանակը խրում են
իրանց դոճի կողքը և երբ խեղճ դոճը տանջվում
է, մանկահասակ դահիճները նրան կօխում են
առուի մէջ, որպէս զի չուտով մեռնի: Սպանվող
և սպանողները չնչին մանկական կռիւ են ունե-
ցել իրանց մէջ:

ԹԻՖԼԻՍԻ Ս. Սարգիս եկեղեցու վանահայրու-
թիւնը, ինչպէս լուրս ենք, Մամբրէ վարդապե-
տից աւանդած է, հողեր կառավարութեան հրա-
մանով և յանձնված է Գառնակերեանց վարդա-
պետին: Այդ եկեղեցին Թիֆլիսի բոլոր եկեղեցի-
ներից զանազանվում է նրանով, որ նրա արդիւն-
քը գնում է Էջմիածին: Այդ արդիւնքի հսկողու-
թեան համար Էջմիածինը տարեկան 500 ռուբլ է
նշանակում եկեղեցու վանահօրը: Ս. Սարգիս
եկեղեցին Թիֆլիսի ամենաարդիւնաւոր եկեղեցի-
ներից միմեան է: Վերջին տարիներում վանահօր
պաշտօնը կատարում էր այդտեղ Մամբրէ վա-
րդապետը, որ մի և նոյն ժամանակ Կօնիստա-
նուլի անդամ էլ էր: Բայց այժմ, երբ Գառնա-
կերեանց վարդապետը արդէն նշանակվել է վա-
նահայր այդ եկեղեցու, լուրս ենք որ յանալ
յայտնվել է մի այլ հողերական, որ մտադիր է
առաջարկել հողեր իշխանութեանը, որ Ս. Սա-
րգիս եկեղեցու արդիւնքների վրա հսկողութիւնը
իրան յանձնեն, իր ստատուութեան համար, փո-
խանակ տարեկան 500 ռուբլ գումարի, բաւական
համարելով 200 ռուբլ ուսման և խոստանալով
մի և նոյն ժամանակ, որ իւրաքանչիւր տարի
մէջ ու կէս անգամ աւելի արդիւնք կը ներկա-
յացնի այդ եկեղեցուց, քան թէ իր նախորդին
են ներկայացրել, բացառելով, ի հարկէ Գառ-
նակերեանց վարդապետին, որ դեռ նոր է նշա-
նակվել և դեռ յայտնի չէ թէ ինչքան արդիւնք
կը ներկայացնի տարվայ վերջը:

«НОВОСТИ» լրագրում կարդում ենք, որ Մօսկ-
վայում, թագաւորութեան ժամանակ, կայացաւ
մայրաքաղաքում ներկայ գտնված ամբողջ ուս-
սաց և օտար մասնուլի ներկայացուցիչները ճաշ
որ տրվեցաւ ի պատիւ պ. Վաղանովի, որ թա-
գաւորութեան ժամանակ շէնդօր էր նշանակված
կառավարութեան կողմից Մօսկվայից աշխարհի
ծայրերը ուղարկվող թղթակցութիւնների և հե-
ռագրիչների: Վաղանով իր անկողնապահութեամբ
և արդար վարմունքով դէպի լրագրութիւնը, մա-
մուլի ընդհանուր սէրը և համակրութիւնն էր դրա-
ւել: Զաշի ժամանակ, ի հարկէ, նախ և առաջ
ողեւորված օտոտեր առաջարկվեցան թագաւոր
Կայսրի և Կայսրուհու համար, յետոյ օտար պի-
տութիւնների միապետների համար, այնուհետեւ
ողեւորվեցան ընդունվեցան օտոտեր Վաղանովի
համար և պալատական միմիստը կամ Վօրոնցով
Գաշվովի համար, որին յանձնված էր մամուլի ներ-
կայացուցիչների ընդունելը և հիւրասիրելը Մօսկ-
վայում: Այնուհետեւ խմբեցան օտոտեր ի պատիւ
միւս միմիստների և մամուլի այլ և այլ ներկա-
յացուցիչների: Բայց, ասում է ուսու լրագրիչ
երբ վերջի վերջի «МНУТА» լրագրի խմբագիր
Բատուլին վերկայցաւ և առաջարկեց օտոտի պա-
տիւ կատարվի, դահլիճի մէջ յանկարծ տրեց
խորին լուր թիւն և ոչ դը չընդունեց այդ օտոտը,
ոչ որ չը պատասխանեց նրան: Այդ տեսակ
անցք, աւելացնում է լրագրիչը, երկրորդ անգամ
է պատահում կատարվի հետ. առաջին անգամ
նոյնը պատահեց նրա հետ Պուշկինին Մօսկվա-
յում արձան կանգնեցնելու տօնախմբութեան
ժամանակ:

«Кавказъ» լրագրում կարդում ենք հետեւալ
քաղաքներին Վ. Պօլսի հայոց լրագրիչներից: Կ-
Պօլսի լրագրիչների խօսքերին նայելով, Երզրումի
մէջ նոր անկարգութիւններ պատահեցան. ընդ-
հարմաներ եղան օտոտիկանութեան և քրիստո-
նեաների մէջ, որի հետեանքն էին մի քանի վի-
րաւորումներ: Զերբակաւութիւններ կատարվեցան
Կ. Պօլսում ստացված հեռագրերը հարցրում է
որ վանում իր թէ յայտնվեցան յեղափոխական
յանձնաժողովներ, որոնք կապ ունեն Երզրումի
նոյնպիսի յանձնաժողովների հետ: Կատարվե-
ցան 300-ի չափ կալանաւորումներ: Բայց
«Stamboul» լրագրիչը հերքելով այդ կալա-
նաւորութիւնների քաղաքական նշանակութիւնը,
բացատրում է որ յիշեալ անկարգութիւնները ու-
րիշ բան չէին, եթէ ոչ ընդհարումներ քաղաքի
հայերի մէջ, որոնցից վերջինները այս անգամ
համարձակվեցան դէմը բարձրացնել իրանց կա-

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇԲՈՒՆԻ

Типогр. Главн. Упр. Главнонач. гражд. час., Лор.-Мелик, ул. кав. д.